

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 327/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou JUDr. Sabínou Hodoňovou, Mariánske námestie 31, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 27/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 27/2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľa zo dňa 2. mája 2014 doručenej Ústavnému súdu Slovenskej republiky dňa 6. mája 2014 tento vydal dňa 25. novembra 2014 Nález sp. zn.: II. ÚS 500/2014, ktorým rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaniach vedených pod sp. zn.: 1T 27/2011 a sp. zn.: 3T 81/2014 porušené boli a Okresnému súdu Čadca prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 1T 27/2011 konal bez zbytočných prietahov. ...

Po vydaní nálezu Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn.: 2Tos/125/2014 zo dňa 10. decembra 2014 zrušil uznesenie Okresného súdu Čadca sp. zn.: 1T/27/2011 zo dňa 3. októbra 2014 o pribratí znalcov do konania.

Uznesením sp. zn.: 1T/27/2011 zo dňa 31. marca 2015 súd opätovne pribral do konania znalcov. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 2Tos/52/2015 zo dňa 1. júla 2015 bolo vyššie uvedené uznesenie zrušené. Krajský súd v ňom okrem iného uzatvoril, že podanie nového znaleckého posudku za súčasnej situácie je nadbytočné, neúčelné a neekonomické a spôsobujúce prietahy v konaní.

Sťažovateľ následne obdržal predvolanie na hlavné pojednávanie nariadené na 1. októbra 2015 o 9:30 hod. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo nariadené na 6. novembra 2015 o 10:30 hod. Hlavné pojednávanie bolo následne odročené na 6. novembra 2015 o 10:30 hod. Hlavné pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 6. novembra 2015 sa odročilo na 23. decembra 2015 o 10:30 hod.

Vec nebola do dnešného dňa právoplatne ukončená.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Právo [REDAKOVANÉ] podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn.: 1T 27/2011 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,- EUR, ktoré je mu Okresný súd Čadca povinný zaplatiť do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Čadca je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania vo výške 303,16 EUR k rukám jeho právneho zástupcu a to do 15 dní od doručenia tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 27/2011.

Ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 27/2011 okresný súd 25. februára 2016 rozhodol rozsudkom č. k. 1 T 27/2011-390.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (11. mája 2016) okresný súd vo veci už meritórne rozhodol (rozsudkom z 25. februára 2016), čo objektívne vylučuje možnosť trvania sťažovateľom namietaného porušenia označených práv zo strany okresného súdu. Pritom je potrebné zdôrazniť, že v okolnostiach danej veci takúto možnosť nezakladá ani postup okresného súdu pri vykonávaní úkonov predchádzajúcich predloženiu veci na odvolacie konanie.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priesťahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2016